

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 17 grudnia 2021 r.

DIH-3.707.83.2021.AB

DECYZJA DIH - III/84/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Nr NR.D.9.2021.JK Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 16 września 2021 r. (nr akt: NR.8361.235.3.2021.JK.IG(JK)), na mocy której przedsiębiorcy Panu Januszowi Onezorge, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa „ELEKTRO-CZAS” Janusz Onezorge w Zblewie wymierzono karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyla zaskarżoną decyzję w całości i orzeka co do istoty sprawy

w ten sposób, że przedsiębiorcy Januszowi Onezorge, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa „ELEKTRO-CZAS” Janusz Onezorge w Zblewie, wymierza karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) w związku z niewidocznieniem w punkcie sprzedaży informacji określonych:

- 1) w art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2019 r., poz. 1895 z późn. zm.), tj.:
 - obowiązku dystrybutora do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
 - obowiązku dystrybutora, dostarczającego nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
 - obowiązku dystrybutora prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu

pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych;

- 2) w art. 39 pkt 2 ww. ustawy, tj. informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Uzasadnienie

W dniach 23.07 – 2.08.2021 r. inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Pomorskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr NR.057.235.2021.BB z 23 lipca 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie (...), należącym do przedsiębiorcy (...), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 28 czerwca 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów zawartych w art. 37 i 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1893), (zwanego dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytym sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 30 czerwca 2021 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy (...).

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Pomorskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca (...) jest dystrybutorem sprzętu elektrycznego i sprzętu elektronicznego, przeznaczonego dla gospodarstw domowych, w związku z powyższym podlega obowiązkowi dystrybutora, określonym w art. 37 oraz art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie.

Po rozpoczęciu kontroli ustalono, że ww. przedsiębiorca wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, a mianowicie że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Przedsiębiorca w oświadczeniu z 23 lipca 2021 r. potwierdził, że w prowadzonym sklepie nie uwidocznił informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużytym sprzęcie. Ponadto przedsiębiorca potwierdził nieuwidocznienie informacji określonej w art. 39 pkt. 2 ww. ustawy. W oświadczeniu tym również wskazał, że przyjmuje zużyty sprzęt przy sprzedaży sztuka za sztukę, dowożąc sprzęt o większych gabarytach, odbiera taki sam sprzęt zużyty z gospodarstw domowych, jak również, oświadczył, że prowadzony sklep ma powierzchnię do 400 m².

Kontrolowany przedsiębiorca w oświadczeniu z 27 lipca 2021 r. wskazał, że mimo braku wywieszanej informacji o możliwości przekazywania sprzętu AGD do sklepu oraz o punktach odbioru, przedsiębiorca informował klientów o możliwości odbioru sprzętu przez jego sklep i możliwości oddania go do zakładu utylizacji, dołączając do oświadczenia skan przekazania sprzętu do utylizacji.

W trakcie kontroli przedsiębiorca dobrowolnie umieścił brakujące informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3, oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 2 sierpnia 2021 r. nr NR.8361.235.2021.JK.IG, do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W dniu 6 sierpnia 2021 r. Pan (...) pocztą elektroniczną przekazał wyjaśnienie wskazując, że prowadząc działalność gospodarczą o profilu handlowym w branży RTV-AGD od 1998 r., zawsze starał się rzetelnie wypełniać przepisy dotyczące działalności handlowej oraz spełniać oczekiwania klientów. Jednak prowadząc działalność jednoosobową, w natłoku obowiązków mogły się zdarzyć niechciane uchybienia. Przedsiębiorca wyjaśnił, że informacje dotyczące odbioru i możliwości przekazywania nieodpłatnie sprzętu RTV i AGD były wcześniej umieszczone na stoliku i prawdopodobnie zostały usunięte przez klientów. Jednocześnie w trakcie kontroli informacje te zostały uwidocznione przez kontrolowanego. Ponadto kontrolowany zwrócił się z prośbą o wyrozumiałość i uwzględnienie ww. wyjaśnień w ocenie kontroli.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Pomorski WIIH zawiadomieniem z dnia 18 sierpnia 2021 r., poinformował przedsiębiorcę (...), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w trybie art. 91 pkt 25 i 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i 6, art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie, z tytułu niedopełnienia obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt. 2 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do wypowiadania się co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z wymaganiami art. 9, art. 10 § 1, art. 73 § 1 i art. 78 § 1 Kpa.

W toku prowadzonego postępowania, w związku z oświadczeniem przedsiębiorcy, że brakujące informacje były wcześniej przed kontrolą umieszczone w sklepie, zwrócono się do przedsiębiorcy o przedstawienie dowodów na powyższe twierdzenie (notatka służbowa z dnia 24 sierpnia 2021 r.). Odpowiadając przedsiębiorca przekazał „archiwalne zdjęcie” opatrzone datą 15.12.2015 r. oraz protokół przekazania sprzętu do zakładu recyklingu. Po analizie przedstawionych dowodów Pomorski WIIH stwierdził, że w związku z niemożnością ustalenia daty wykonania zdjęcia, nie może być ono uznane za dowód wcześniejszego umieszczenia wymaganych informacji w placówce. Organ stwierdził również, że przesłane skany dokumentu przekazującego zużyty sprzęt do zakładu recyklingu, również

nie świadczą o umieszczeniu informacji wymaganych przepisami art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

W dniu 16 września 2021 r. Pomorski WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i 6, art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 § 1 i 2 Kpa, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy Panu (...), prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) wymierzył karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, określonych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy,
- art. 39 pkt 2 ww. ustawy, tj. nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

W dniu 19 października 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Pomorskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona zaskarżyła decyzję w całości, zarzucając iż narusza ona powołane w uzasadnieniu decyzji i jej sentencji przepisy prawa, wnosząc o:

- 1) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z załączonych do odwołania dokumentów,
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania,

ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Pismem z dnia 16 września 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę (...), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Nr NR.D.9.2021.JK Pomorskiego WIIH z dnia 16 września 2021 r. (nr akt: NR.8361.235.3.2021.JK.IG(JK)) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 17 listopada 2016 r. (II SA/Rz 190/16)

w ramach kontroli instancyjnej organ odwoławczy rozpoznaje sprawę niejako „od nowa” i może oczywiście oprzeć swoje ustalenia na ustaleniach poczynionych przez organ pierwszej instancji i przywołać je jedynie w swoim uzasadnieniu (LEX nr 2162495). Podkreślenia wymaga, że istota postępowania odwoławczego w procesie administracyjnym polega także na usuwaniu przez organ drugiej instancji nieprawidłowości dokonanych przez organ pierwszoinstancyjny w drodze m.in. uchylecia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy (patrz: art. 138 § 1 pkt 2 Kpa). W omawianym przypadku nie jest konieczne zebranie nowych dowodów, gdyż stan faktyczny jest znany, tym samym Prezes UOKiK postanowił, stosownie do art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, uchylić zaskarżoną decyzję w całości i orzec co do istoty.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;

- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Pomorskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca Pan (...), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...), nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie, tj. nie wywiesił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Tym samym działania Pomorskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł o wymierzeniu przedsiębiorcy (...), prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...), kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) w związku z nieuwidocznieniem w punkcie sprzedaży informacji określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, co zostało stwierdzone w toku kontroli przez inspektorów Pomorskiego WIIH i potwierdzone protokołem kontroli NR.8361.235.2021.JK.IG.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes UOKiK uwzględnił, zgodnie z art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie, stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Analizując stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj oraz jego zakres, Prezes UOKiK jednoznacznie stwierdza, że strona postępowania będąca dystrybutorem sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, nie uwidoczniała w pełni informacji wymaganych art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, pozbawiła tym samym użytkowników zużytego sprzętu

elektrycznego i elektronicznego istotnych informacji, których znajomość jest nieodzowna dla właściwego postępowania z tego rodzaju produktami w przypadku ich zużycia, co ma ogromne znaczenie w kontekście upowszechniania wiedzy i świadomości służących ochronie środowiska. Tym samym zostały wypełnione znamiona naruszeń określonych w art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c ww. ustawy.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjęć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od prowadzonej przezeń powierzchni sprzedaży. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Przekazanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu również jest bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 1 - 3, jak również wynikające z art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie.

Analizując kryterium dotyczące okresu trwania naruszenia, Prezes UOKiK wskazuje, że uwzględnił jako dowód, oświadczenia konsumentów dołączone do odwołania, uznając, że przedsiębiorca posiadał wcześniej uwidocznione informacje zgodnie z art. 37 ust. 4 i 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie, a jako okres trwania naruszenia przyjął dzień rozpoczęcia kontroli, tj. 23 lipca 2021 r. - dzień w którym stwierdzono brak wymaganych ww. przepisami informacji do momentu ich uwidocznienia przez kontrolowanego w trakcie kontroli. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że w toku kontroli strona podjęła działania naprawcze.

Ponadto wzięto również pod uwagę dotychczasową działalność przedsiębiorcy, jako czynnik na korzyść strony, gdyż dotychczas nie wnoszono uwag do jej działalności w przedmiotowym zakresie.

Prezes UOKiK zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia, tj. 500 000 zł, zaś najniższa możliwa kara to 5 000 zł. Prezes UOKiK po ponownym przeanalizowaniu kryteriów wymiaru kary określonych w art. 93 ust. 3, uwzględniając dowody załączone do odwołania tj. oświadczenia klientów sklepu, stwierdził, że kara w wysokości 7 000 zł jest karą zbyt wysoką, w związku z powyższym uchylił zaskarżoną decyzję wymierzając przedsiębiorcy (...), prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...), karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) w związku z niewidocznieniem w punkcie sprzedaży informacji określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie, tj. najniższą z możliwych.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o użytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu

obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego w toku kontroli stanu faktycznego, nie kwestionuje jego również sam przedsiębiorca, potwierdzając brak poszczególnych informacji w oświadczeniach z 23 lipca 2021 r., 27 lipca 2021 r., oraz z 5 sierpnia 2021 r. w którym przedsiębiorca z ubolewaniem stwierdził brak tych informacji podczas kontroli, wskazując jednocześnie, że wcześniej były umieszczone i kontrolowany nie zauważył, że prawdopodobnie klienci lub dzieci usunęły te informacje. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji i umorzenia kary pieniężnej.

Skarżący w odwołaniu podnosi, że wymagane informacje przez cały okres prowadzenia przez niego działalności gospodarczej znajdowały się w sklepie i były dostępne dla klientów, a z nieznanymi mu przyczyn zostały usunięte z miejsca ich udostępniania w sklepie, tj. na stanowisku sprzedaży towaru, w miejscu przyjęcia i wydawania towaru, skąd najprawdopodobniej zostały usunięte przez klienta odbierającego towar, bądź dostawcę dostarczającego sprzęt, co zdaniem skarżącego uzasadniało zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa art. 93 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie. Przedsiębiorca dodał również, że należało w tym miejscu wziąć pod uwagę, że nie stwierdzono aby skarżący kiedykolwiek dopuścił się naruszenia przepisów przedmiotowej ustawy, nigdy dotychczas nie był przez organ pierwszej instancji karany, co zdaniem strony w niniejszej sprawie jest najważniejsze, oraz nie było żadnych skarg ani interwencji ze strony konsumentów na działalność prowadzoną przez niego placówki handlowej.

Dodatkowo przedsiębiorca dołączył do odwołania Karty przekazania odpadów oraz oświadczenia konsumentów klientów sklepu, którzy poświadczili, że widzieli w latach ubiegłych, jak również w 2021 r. umieszczone w widocznym miejscu, na stanowisku sprzedawcy, informacje dotyczące możliwości odbioru przez sklep zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, jak również informacje dotyczące firmy, która odbiera zużyty sprzęt. Jednocześnie strona stwierdziła, iż nie wiedziała, że może wnosić o uwzględnienie dowodów w czasie prowadzonego postępowania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu odwołania z załączonymi do nich dokumentami postanowił, dopuścić jako dowody w sprawie oświadczenia klientów sklepu, którzy poświadczili, że wymagane informacje dotyczące możliwości odbioru zużytego sprzętu jak również dot. firmy – punktu zbierania zużytego sprzętu znajdowały się wcześniej u kontrolowanego w widocznym miejscu na stanowisku sprzedawcy, co ma odzwierciedlenie w niniejszej decyzji. Organ drugiej instancji postanowił nie dopuścić dowodów w postaci dokumentów potwierdzających przekazanie zużytego sprzętu do zakładu recyklingu, gdyż w jego opinii nie stanowią one poświadczenia spełniania wymagań informacyjnych, o których mowa w art. 39 ust. 4 oraz art. 39 pkt. 2 ustawy o zużyтым sprzęcie.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że znaczenie drugorzędne dla sprawy, ma czy informacja była, jak wskazuje przedsiębiorca wcześniej umieszczona, bo podstawą do wymierzenia kary było stwierdzenie braku informacji w pierwszym dniu kontroli, tj. naruszenia przepisów ustawy o użytym sprzęcie. Powyższe zostało udokumentowane w Protokole kontroli z 2 sierpnia 2021 r. (nr akt kontroli: NR.8361.235.2021.JK.IG).

Ponadto Prezes UOKiK zgadza się z twierdzeniem organu pierwszej instancji, że w niniejszym przypadku należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Należy tutaj podkreślić, że kontrolowany przed podjęciem kontroli, tj. w dniu 30 czerwca 2021 r. odebrał zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, w którym szczegółowo podano zakres przedmiotowy kontroli wskazując „kontrolę przestrzegania przepisów zawartych w art. 37 i 39 ustawy o użytym sprzęcie”. Także w złożonym w toku kontroli oświadczeniu przedsiębiorca przyznał, że takich wymaganych informacji nie ma uwidocznionych, jednak informuje ustnie klientów, o możliwości odbioru sprzętu przez sklep oraz możliwości oddania do zakładu utylizacji.

Prezes UOKiK podkreśla, że kontrola rozpoczęła się 23 lipca 2021 r. (tj. 23 dni od otrzymania ww. zawiadomienia), natomiast strona pomimo, wiedzy o zbliżającej się kontroli oraz pełnym jej przedmiotowym zakresie nie dokonał żadnych czynności zmierzających do usunięcia braków. Strona również twierdzi, że miała wcześniej uwidocznione wymagane ww. przepisami informacje (na potwierdzenie czego przedstawiła oświadczenia klientów), a w oświadczeniu z 27 lipca 2021 r. złożonym w toku kontroli poinformowała o ustnym przekazywaniu tych informacji, powyższe zdaniem organu może stanowić o tym, że strona doskonale znała swoje obowiązki wynikające z art. 37 oraz 39 ustawy o użytym sprzęcie, jednak nie podjęła żadnego wysiłku, aby prowadzić działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie, a tym samym uniknąć kary za brak wymaganych informacji. Powyższe działanie przedsiębiorcy świadczy o braku zachowania należytej staranności.

Organ pierwszej instancji podważa prawdziwość twierdzenia strony, że nie przedłożył dokumentów załączonych do odwołania (oświadczeń klientów sklepu oraz duplikatów kart przekazania odpadów) w toku postępowania, gdyż jak twierdzi przedsiębiorca nie wiedział, że może prosić o przeprowadzenie takich dowodów w sprawie. Prezes UOKiK wskazuje, że w dniu 24 sierpnia 2021 r. inspektor reprezentujący Pomorskiego WIIH skontaktował się telefonicznie z przedsiębiorcą i w nawiązaniu do wszczętego postępowania administracyjnego i treści oświadczenia przedsiębiorcy z 5 sierpnia 2021 r. w którym przedsiębiorca wskazał, że brakujące informacje stwierdzone podczas rozpoczętej kontroli były wcześniej uwidocznione w sklepie, zwrócił się o przekazanie jakichkolwiek dowodów potwierdzających prawdziwość tego oświadczenia oraz dokumentów potwierdzających przyjmowanie przez przedsiębiorcę użytego sprzętu. Notatka z dnia 24 sierpnia 2021 r. z powyższej rozmowy znajduje się w aktach sprawy. W odpowiedzi na powyższe przedsiębiorca przedstawił dokumentację fotograficzną z treścią brakującej informacji opatrzonej datą 2015-12-15, jednak z uwagi na niemożliwość ustalenia daty wykonania zdjęcia, nie zostało to zdjęcie uznane jako dowód w sprawie. Dodatkowo przedsiębiorca przesłał skan protokołu przekazania użytego sprzętu do zakładu recyklingu i przetwarzania użytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, jednak ten dokument również nie może być dowodem na spełnienie obowiązków wynikających z art. 37 i 39 ustawy o użytym sprzęcie. Ponadto należy wskazać, że w pouczeniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego z 18 sierpnia 2021 r. Pomorski WIIH bezpośrednio wskazał na

uprawnienia wynikające z art. 9, 10 § 1 i art. 78 § 1 Kpa w tym. m.in. na składanie wniosków dowodowych.

Prezes UOKiK podkreśla ponadto, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy jest zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie i powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów, jak w niniejszym przypadku.

Odnosząc się do twierdzenia strony, że za zastosowaniem art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie przemawiało również, że nie stwierdzono, aby skarżący kiedykolwiek dopuścił się naruszenia przepisów przedmiotowej ustawy, nigdy dotychczas nie był przez organ pierwszej instancji karany, co zdaniem strony w niniejszej sprawie jest najważniejsze, oraz nie było żadnych skarg ani interwencji ze strony konsumentów na działalność prowadzonej przez niego placówki handlowej, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 93 ust. 4 wprost określa jakie przesłanki są brane pod uwagę przy analizie zasadności zastosowania niniejszego przepisu. Należy również tutaj wskazać, że aby organ mógł podjąć decyzję o niewszyczynaniu postępowania w sprawie nałożenia kary, przedsiębiorca musi przedstawić organowi dowody i okoliczności wskazujące, że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W niniejszej sprawie przedstawione argumenty i dowody w sprawie nie pozwalają na zastosowanie niniejszego przepisu.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że kwestie dotyczące np. braku wcześniejszego karania przedsiębiorcy za naruszenie przepisów ww. ustawy, czy skarg na działalność, zostały uwzględnione w skarżonej decyzji, przy analizie kryteriów wymiaru kary wynikających z art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie, w kwestii dotyczącej dotychczasowej działalności przedsiębiorcy. Pozostałe kryteria wymiaru kary, o których mowa w art. 93 ust. 3 ww. ustawy również zostały ocenione przez Pomorskiego WIIH, jak również powyżej w niniejszej decyzji.

Jednocześnie po przeanalizowaniu sprawy, organ drugiej instancji nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w troku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Jednocześnie Prezes UOKiK, informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uchylił w całości zaskarżoną decyzję Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 16 września 2021 r. (nr akt: NR.8361.235.3.2021.JK.IG(JK) i orzekł co do istoty w ten sposób, że wymierzył przedsiębiorcy Panu (...), prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym., uznając tę wysokość sankcji administracyjnej za adekwatną i spełniającą ustawowe kryteria.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy

wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).
- 5.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)